

CHWIANIE (9) *sb n*

chwianie (9), [**chfianie**].

a oraz e *pochylone*.

sg *N* chwiãnié (3); -é (2), -(e) (1). ◇ *G* chwiãniã (1). ◇ *D* chwiãniu (1). ◇ *I* chwiãni(e)m (3). ◇ *L* chwiãniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. chwiać.

I. Rzeczownik od „chwiać” (2) :

1. *Kołysanie, potrząsanie* (2) : IeŃtliżeby tą radą/ to ieŃt rufzaniem/ chwianiem y przewraczaniem matki: dziecię głową niemogło ku rodzeniu przydz *FalZioł* V 21c, V 21c.

2. [*Wianie: morze s chfiãniã wielkie*⁶⁰ wiatru [*vento magno flante*]/ powiãwało *MurzNT Ioann* 6/18 (*Linde*).]

II. Rzeczownik od „chwiać się”; kołysanie się; zatataczanie się; nutatio Mącz; titubantia, vacillatio Calep (7) : *FalZioł* V 32; *Mącz* 255a; *Vacillatio* – Kołiffanię, chwianię. *Calep* 1098a, 1071a.

a. Ruch wahadłowy (o sercu) (3) : ktoraby ferce waźnieyŃze czyniła żeby w chwianiu fwym miało miarę *GlabGad* E4, E3v, E5.

Synonimy: I.1. cholebanie, chowyranie, chybanie, kiwanie, kołysanie, trzęsienie; 2. wianie; II.a. bicie, puls, tãpanie.

Cf **CHWIAĆ, CHWIAĆ SIĘ, CHWIEJENIE**

KW